

Tuženici: QBE Insurance (Europe) Ltd Magyarországi Fióktelepe, Magyar Állam

Prethodna pitanja

1. Ispunjava li nacionalni zakonodavac obveze iz članaka 7. i 9. Direktive Vijeća 90/314/EEZ od 13. lipnja 1990. o putovanjima, odmorima i kružnim putovanjima u paket aranžmanima ⁽¹⁾ — drugim riječima, osigurava li odgovarajuću zaštitu pojedincima od rizika insolventnosti ili stečaja organizatora i prodavatelja putovanja — kada propisuje da vrijednost financijskog jamstva kojeg osigurava organizator ili prodavatelj putovanja mora odgovarati utvrđenom postotku neto prihoda od prodaje organiziranog putovanja ili minimalnom iznosu?
2. Ako postoji povreda kad je riječ o mađarskoj državi, je li to dovoljno za zaključak o postojanju odgovornosti koja dovodi do prava na naknadu štete?

⁽¹⁾ SL 1990, L 158, str. 59.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italija) 2. kolovoza 2013. — Croce Amica One Italia Srl protiv Azienda Regionale Emergenza Urgenza (AREU)

(Predmet C-440/13)

(2013/C 344/68)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Croce Amica One Italia Srl

Tuženik: Azienda Regionale Emergenza Urgenza (AREU)

Prethodna pitanja

1. Je li u skladu s pravom Unije to što javni naručitelj izvršavajući ovlasti opoziva u području javnih nabava sukladno članku 21.d Zakona br. 241/1990, može odlučiti da ne pristupi konačnom sklapanju ugovora na temelju puke činjenice da se protiv zakonskog zastupnika društva kojem je privremeno dodijeljen ugovor vodi kazneni postupak?
2. Je li u skladu s pravom Unije iznimka od načela pravomoćno utvrđene kaznene odgovornosti, kako je određeno člankom 45. Direktive 2004/18/EZ ⁽¹⁾, kada je to opravdano svrhovitošću, ocjena koje je rezervirana za upravu?

3. Je li u skladu s pravom Unije iznimka od načela pravomoćno utvrđene kaznene odgovornosti, kako je određeno člankom 45. Direktive 2004/18/EZ, u slučaju kad se vodi kazneni postupak radi počinjenja kaznenih djela u vezi s postupkom natječaja, predmet kojega je mjera koju je usvojila administracija na temelju ovlasti da opozove, suspendira ili izmijeni svoje akte?
4. Je li u skladu s pravom Unije to što mjere koje donese javni naručitelj u području javne nabave, mogu u potpunosti biti podvrgnute nadzoru nacionalnog upravnog suda, u okviru nadležnosti za nadzor koji sud obavlja u području javne nabave, i to u odnosu na pouzdanost i usklađenost ponude, pa time izvan ograničenih slučajeva očite nelogičnosti, nerazumnosti, nedostatnog obrazloženja ili pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja?

⁽¹⁾ Direktiva Europskoga parlamenta i Vijeća 2004/18/EZ od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama, SL L 134, str. 114. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 156.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. kolovoza 2013. uputio Unabhängiger Verwaltungssenat in Tirol (Austrija) — Ute Reindl, MPREIS Warenvertriebs GmbH protiv Bezirkshauptmannschaft Innsbruck

(Predmet C-443/13)

(2013/C 344/69)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Unabhängiger Verwaltungssenat in Tirol

Stranke u glavnom postupku

Tužitelj: Ute Reindl, MPREIS Warenvertriebs GmbH

Tuženik: Bezirkshauptmannschaft Innsbruck

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 1. Uredbe (EZ) br. 1086/2011 ⁽¹⁾ o izmjeni Uredbe (EZ) br. 2073/2005 tumačiti tako da svježe meso peradi mora zadovoljavati mikrobiološki kriterij naveden u retku 1.28. poglavlja 1. Priloga I. Uredbi (EZ) br. 2073/2005 ⁽²⁾ u svim fazama distribucije?
2. Jesu li subjekti u poslovanju s hranom koji se bave tom djelatnošću u fazi distribucije u potpunosti obuhvaćeni uređenjem Uredbe (EZ) br. 2073/2005?

3. Moraju li subjekti u poslovanju s hranom koji nisu uključeni u proizvodnju (nego isključivo u distribuciju) također poštivati mikrobiološki kriterij naveden u retku 1.28. poglavlja 1. Priloga I. Uredbi (EZ) br. 2073/2005 u svim fazama distribucije?

(¹) Uredba Komisije (EU) br. 1086/2011 od 27. listopada 2011. o izmjeni Priloga II. Uredbi (EZ) br. 2160/2003 Europskog parlamenta i Vijeća i Priloga I. Uredbi Komisije (EZ) br. 2073/2005 o salmoneli u svježem mesu peradi (SL L 281, str. 7) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 60., str. 278.).

(²) Uredba Komisije (EZ) br. 2073/2005 od 15. studenoga 2005. o mikrobiološkim kriterijima za hranu (SL L 338, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 34., str. 28.).

Žalba koju je 6. kolovoza 2013. podnio Voss of Norway ASA protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 28. svibnja 2013. u predmetu T-178/11 Voss of Norway ASA protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)

(Predmet C-445/13 P)

(2013/C 344/70)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Voss of Norway ASA (zastupnici: F. Jacobacci, B La Tella, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

— ukine presudu Općeg suda od 28. svibnja 2013. (T-178/11),

— naloži OHIM-u snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Voss of Norway ASA („Voss”) žalbom zahtijeva ukidanje presude Općeg suda Europske unije od 28. svibnja 2013. u predmetu T-178/11 („pobijana presuda”) kojom je Opći sud odbio tužbu za poništenje odluke prvog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM) od 12. siječnja 2011. u predmetu R 785/2010-1 („pobijana odluka”) o prihvatanju zahtjeva Nordic Spirit za proglašenje ništavosti u odnosu na žig Zajednice koji je Vossa registrirao 3. prosinca 2004.

Žalba se temelji na sljedećim žalbenim razlozima:

Prvi žalbeni razlog: u pobijanoj presudi Općeg suda Vossov drugi tužbeni razlog koji se odnosi na činjenicu da je žalbeno vijeće obrnulo teret dokazivanja nije uzet u obzir

Opći sud nije razmotrio je li žalbeno vijeće povrijedilo pravo u vezi s postupovnim pitanjem tereta dokaza. Ovaj žalbeni razlog ima opće i samostalno značenje za pravo Zajednice o žigu. Ovaj standard obrnutog tereta dokazivanja, koji je u suprotnosti s općim načelima prava, mogao bi postati dijelom relevantne sudske prakse. Samo na temelju tog razloga odluka žalbenog vijeća trebala se poništiti, a pobijana presuda ukinuti.

Drugi žalbeni razlog: Opći sud je također pogriješio prebacujući teret dokazivanja

Pored toga, Opći sud je teret dokazivanja, koji je ležao isključivo na Nordic Spirit AB, koji je osporavao valjanost registriranog žiga Zajednice, prebacio na Voss koji je stoga morao podnijeti konkretne dokaze da njegov žig ima razlikovni karakter u odnosu na oblik. U tom smislu, Opći sud je citirao sudsku praksu u vezi s prijavama žiga i neregistriranim žigovima za koje ne vrijedi pretpostavka valjanosti, koja međutim postoji u slučaju Vossovog žiga Zajednice. Ovo predstavlja očitu povredu pravila koja jamče pravičnog postupka, članka 99. Uredbe o žigu (¹) i Pravila 37. točke (b) podtočke (iv) Uredbe o provedbi Uredbe o žigu Zajednice (²) što je samo po sebi dovoljno za ukidanje pobijane odluke.

Treći žalbeni razlog: pogrešno utvrđenje normi i običaja sektora, što predstavlja povredu članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe o žigu

Opći sud je u točki 45. ispravno zaključio da je potrebno ustanoviti odstupa li osporavani žig Zajednice značajno od normi i običaja relevantnog sektora. Shodno tome, analiza postojanja razlikovnog karaktera žiga koji se odnosi na trodimenzionalni oblik zahtijeva najprije ispitivanje „normi sektora” kako bi se utvrdilo može li potrošač razlikovati određeni trodimenzionalni žig od žigova drugih poduzetnika.

Međutim, utvrđenje Općeg suda potonjih ni blizu ne predstavlja čvrsto utemeljenu definiciju „normi” sektora pića. Pokazatelji koje je identificirao Opći sud, a koji se odnose na norme sektora su prvenstveno činjenično netočni (spominjanje nepostojećeg „cilindričnog dijela”), ali i neodređeni i općeniti do te mjere da, ako bi se primijenili, niti jedna boca za piće ne bi zadovoljila kriterij razlikovnog karaktera (čak ni slavna boca Coca-Cole, ako bi bila predmetom zahtjeva za poništenje). Nasuprot tome, Odjel za poništaje ispravno je utvrdio norme sektora.

Nadalje, žalbeno vijeće je u točki 36. odluke R 2465/2011-2 od 1. veljače 2012. (Freixenet/OHIM) istaknulo da „prethodno, ni ispitivač niti vijeće nisu podnijeli dokumente koji sadrže primjere stvarnog stanja na tržištu na dan podnošenja prijave, niti su identificirali odnosno naveli konkretne primjere istovjetnih ili sličnih boca kakve su obično korištene u sektoru